

Centenari de les escoles de la Sagrera

Era el dia de Santa Eulàlia, el deu de desembre de 1915, d'ara fa cent anys quan s'inauguraven solemnement les escoles de la Sagrera, la dels nois, la de les noies i les respectives cases dels mestres. Es tractava dels primers edificis pensats per fer aquella funció, ja que fins aleshores s'havien utilitzat espais que de fet eren habitatges. Finalment s'havia aconseguit l'objectiu que l'Ajuntament planejava des de 1910, amb l'alcalde Josep Riera i Camp al cap davant. Unes escoles que van ser úniques durant gairebé 50 anys, fins que l'any 1964 s'inaugurà l'escola Ronçana al Rieral.

Ens consta que a Santa Eulàlia hi havia un mestre si més no des del segle XVII, aleshores dins de la Baronia de Montbui. Des del segle XVIII l'escola estava a la casa de l'ermità de Sant Simple. No va ser fins a la llei de 1857 que s'establí per primera vegada que l'ensenyament era obligatori entre els 5 i els 9 anys, cosa que deuria comportar una major assistència a l'escola, en tot cas el 1865 es va proposar l'ampliació de l'espai de Sant Simple perquè els nois no hi cabien. El 1898 es proposà el trasllat al barri de la Sagrera, fet que es va produir en els primers anys del segle XX, el lloc fou a can Mallorca, en el mateix temps que l'escola per a les noies era a ca l'Hostaler.

La preocupació per l'educació anava creixent i des de finals del segle XIX l'alcalde, el capellà i dos pares

feien visites periòdiques a l'escola per comprovar el seu funcionament i el nivell de formació dels alumnes. D'aquelles "inspeccions" en quedava constància en un Llibre de Visita. A partir de 1909 el mestre Joaquim Tremosa va fer una reorganització de l'ensenyament, ja que sembla que havia estat una mica abandonat pels seus antecessors. A tot plegat hi va contribuir decididament la Mancomunitat de Catalunya, des de 1914, impulsant de manera significativa el millorament de l'educació. Fou en aquell context quan es va construir la primera escola de Santa Eulàlia.

Els passos que un poble ha donat per dignificar i millorar la vida de tots i sobretot dels infants són importants de recordar i de celebrar, i més si és té en compte l'esforç que en el seu moment van suposar. L'Ajuntament d'aleshores va comprar una feixa de terra, el 1911, i tres anys després feia un préstec de catorze mil pessetes per a la construcció de l'escola. Les obres es van encarregar al paleta Josep Puigdomènech, de can Mestret, i així s'arribava a la seva inauguració el mateix dia de la patrona del nostre poble. Consta que des d'aleshores, a les dècades de 1920 i 1930, l'ensenyament que es donava en aquella escola era molt renovador i efectiu. Malgrat el temps passat, de tot plegat en som hereus i per tant n'hem d'estar agraïts.

Jaume Dantí i Riu

Grup de nens del curs 1965-66 amb el Sr. Batlle, davant l'entrada de les escoles de la Sagrera.